

Občianske noviny

HLAS

Trenčianske Stankovce

02/2017

hlas.stankovce@gmail.com

Jarný deň

Sniežik nás už tešil dosť,
detičkám bol pre radosť.
Odišla zima, odišiel mráz,
slniečko vyšlo, čo teší každého z nás.
Príroda sa prebúdzá, ľudia sa viac smejú,
keď slniečko zasvieti, radosť z toho majú.
Sneženky už vykúkajú zo zeme,
„to je znak jari“, všetci si povieme.

Jar je krásne obdobie,
každý z nás to dobre vie.
Končí sa pôst, prichádzajú sviatky jari,
kiežby dievčatá z toho radosť mali.
Mládenci sú vytešení,
na Veľkú noc pripravení.
Dievky vajíčka vymaľujte,
pre kúpačov nachystajte.
Chlapci vás vyšibú, nech vám zdravie slúži,
dajte im vajíčko, veď si ho zaslúži.

A nielen vajíčko, ale aj koláčik,
a malú mašličku zaviaž na korbáčik.
Korbáč plný mašlí, nech si domov prinesie,
smútok a chorobu, nech od vás odnesie.
Krásnu Veľkú noc zo srdca vám prajem,
nech v kľude a šťastí všetci spolu žijeme.

Zuzana Šedivá

Kaplnka v Háji

**Takto som chcela, aby sa volala
od chvíle, ako mi len tak znena-
zdajky prišla na um myšlienka
postaviť kaplnku na tomto mieste
a využiť možnosť konečne dôstoj-
ne umiestniť sochy Svätých, ktoré
zostali po mojej babke v rodnom
dome v Pečeňanoch.**

So zámerom som sa najskôr nesmelo zve-
rila môjmu manželovi, ktorý ma ihneď pod-
poril, a od tejto chvíle to už išlo ako sa hovorí
s „Božím požehnaním“, od ruky.

Dňa 17. mája 2016 sme s manželom
a s priateľmi, ktorí majú zlaté ruky a srdce
na správnom mieste, ale najmä so súhlasom
Urbárskeho a pasienkového pozemkového
spoločenstva Malé Stankovce, začali prípravné
stavebné práce.

Následne, keď nám to okolnosti umožnili,
sme na miesto zhotovenia, do malo-
stankovského hája, počas popoludní v týždni
alebo cez víkend zavítali, ruku k dielu priložili

a každou návštevou sa k vytúženému cieľu
priblížili. Keďže v našich životoch sú priatelia
s remeslom „v ruke“, nebolo to také ťažké
a s istotou môžeme potvrdiť, čo je aj reálne
viditeľné na kaplnke, že s radosťou pomohli.
Tak sa nám to podarilo...

A dnes tu stojí maličká kaplnka, viditeľná
každému, kto sa bude chcieť zastaviť v každo-
dennom kolotoči povinností, pookriať na duši
a na malú chvíľu splynúť s prírodou.

Týmto vám zároveň s radosťou oznamu-
jeme a **srdečne pozývame všetkých dob-
rých ľudí na posvätenie kaplnky dňa
7. mája 2017** na mieste, kde stojí – Malé
Stankovce, časť Háji. Kaplnka bude zasvätená
Sv. Jánovi Pavlovi II.

Zároveň chceme poďakovať Urbárskemu
a pasienkovému pozemkovému spoločenstvu
Malé Stankovce, podnikateľským subjektom
Jozef Janiš - EKO-STAVSOL, Ing. Pavol Orság
– ALKOR, VASPO, s.r.o., Peter Poruban – JAPE,
MPL Stavro, s.r.o..

Ďakujeme tiež všetkým priateľom
a známym za pekné slová a povzbudenia.
Najmä Paľkovi a Andrejke, Veronike a Micha-
lovi, Liborovi a Renátke, Andrejovi a Veronike,
Jakubovi a Janke, pani Márii, pani Jarke, Mar-
tinovi a Danke, Jozefovi a Boženke za pomoc
pri realizácii stavby.

A. Barišová, V. Kováčiková

*„V tomto živote nemôžeme robiť veľké veci. Môžeme robiť len malé
veci s veľkou láskou“.*

Matka Tereza

Divadlo v našej obci

Spoločenský život

Na úvod treba povedať, čo je to divadlo. Je to súhrn viacerých umeleckých druhov - dramatickej literatúry, réžie, herectva, hudby, výtvarníctva, tanca a umenia dívať sa. Má blízky vzťah k životu a samo tvorí i jeho obraz. Prináša ľuďom krásu, potešenie, obohacuje cit a podnecuje myslenie.

Mnohí iste viete, že naša obec má svoje vlastné ochotnícke divadlo, ktoré má už 117-ročnú tradíciu. Na základe záznamu z obecnej kroniky v roku 1910 skupina nadšencov zahrala pre občanov v šope, ktorá patrila ku krčme na Brodsku, na improvizovanom javisku postaveného z pivových sudov, dve jednoaktovky - **Starý zaľúbenec a Dr. Leisenbuch** v réžii Ladislava Lojka.

Lenže na základe faktov uverejnených v Národných novinách (XXXI., č. 20 - list Michala Kišša, učiteľa v našej obci) sa tento termín posunul ešte o 10 rokov späť, a to presne na **7. januára 1900**, kedy sa v Malostankovskej škole hrala divadelná hra s názvom „**Za živa mŕtvi manželia**“. Hru režíroval pán farár Cyril Bodický. Odvtedy tu máme divadlo nepretržite s malými prestávkami hlavne v období vojen.

Hrávalo sa na rôznych miestach, ako už v spomenutej krčme na Brodsku, vo všetkých školách, v krčme u Cibulíka v Rozvadzoch, v kultúrnom dome v Sedličnej. Od roku 1939 v Obecnom dome vo Veľkých Stankovciach a v poslednej dobe v Spoločenskom dome. Tak, ako sa menili miesta, menil sa aj divadelný prejav.

Počas celej tejto doby bolo nacvičené nespočetné množstvo hier, v ktorých pôsobilo množstvo domácich hercov a režisérov. V každej dobe sa našiel niekto, kto chcel režírovať, hrať, nacvičovať, voľný čas tráviť v kolektíve ľudí, ktorí sa nebáli vystúpiť na dosky, ktoré znamenajú svet. Napr. v roku 1965 divadelný súbor pod vedením p. uč. Heleny Bočákovej v réžii pána učiteľa Ladislava Majerčíka nacvičili drámu Ľubomíra Smrčka - Magda Burčová. V hre hrali: Jozef Kadák, Jozef Schery, Pavol Bočák, František Letko, Ján Repka, František Šišovský, Milan Beták, Anna Cibulíková, Jarmila Bočáková a Zuzana Sedláčková. Divadlo sa hralo vo Veľ-

kých Stankovciach, v Selci a v Soblahove. Za tie roky je toho skutočne veľa a opísať celú históriu divadelnej činnosti v krátkom článku nie je možné, preto ešte zopár viet zo súčasnosti.

Novodobá história ochotníckeho divadla sa viaže s rokom 2007, kedy Ladislav Žiško prišiel s myšlienkou oživiť divadelnú činnosť po 10-ročnej prestávke a so skupinou nadšencov založil Divadelný súbor MO MS v Trenčianskych Stankovciach. Tí spoločne v réžii L. Žišku nacvičili ako prvú hru - drámu v troch dejstvách autora Matúša Bachynca s názvom „**BATHORY - v náručí diabla**“. Po niekoľko mesačných nácvikoch, príprav kulís a zháňania historických odevov sa dňa 24. februára 2008 o 16.00 hodine vo veľkej sále Spoločenského domu konala premiéra pred viac ako 300 členným publikom. Pre všetkých divadelníkov to bol obrovský zážitok, veď nikto z nich nemal žiadne herecké skúsenosti. No napriek tomu sa premiéra vydarila a publikum hercov ocenilo záverečným niekoľko minútovým aplauzom. V hre hrali: Zuzana Sivová - Elizabeth Bathory, Eva Gagová ml. - Dorka, Michal Rychlý - Diabol, Soňa Ďurišová - Anna, Soňa Tanáčová - Mária, 3. čarodejnica, Lenka Jančová - Magda, panna,

Vlado Jančo - Gróf Ľudovít, Ficko, Lenka Ďurišová - Marie, jeho dcéra, 2. čarodejnica, Eva Gagová st. - krčmárka, Juraj Kubiš - Juraj, Pavel Lahký - otec Augustín, Andrea Mojžišová - 1. čarodejnica a ďalší.

Po úspešnej premiére hru ešte niekoľkokrát reprízovali a nacvičili, a odohrali ešte ďalšie hry: **ŠÍPKOVÁ RUŽENKA, KUBO, MEDVEĎ, PYTAČKY, ŽOBRÁCKE DOBRODRUŽSTVO a ŽENBA**. Okrem premiér, ktoré sa všetky odohrali v našom Spoločenskom dome, niektoré hry odohrali aj v iných obciach, a to v Trenčianskej Turnej, Selci, Bošáci, Pochabanoch, Veľkých Bierovciach, Malej Hradnej, ale aj v meste Liptovský Mikuláš. Najväčšiu zásluhu na obrode divadelnej činnosti má nepochybne pán Ladislav Žiško, ktorý okrem iného, aj všetky hry režíroval.

Laco, ako by si zhodnotil divadelnú činnosť za posledných 9 rokov a aké máš divadelné plány do budúcnosti?

„V divadelnom súbore toho času pracuje veľmi družný, zapálený a zodpovedný kolektív milovníkov divadla. Všetky doposiaľ hrané hry mali veľmi slušnú úroveň, ktorá z roka na rok stúpa. Posledná inscenácia N. V. Gogola - **Ženba**, mala úspech nielen u nás a v okolitých obciach, ale i na festivale v Liptovskom Mikuláši. Odborná porota tu hodnotila úroveň hry, herecké výkony, scénu, výber hudby a kostýmy. Hodnotilo sa známkami ako v škole od 1 do 5 a my sme dosiahli priemer 1,03, z čoho vyplýva, že hra sa veľmi páčila. V najbližšom čase chcem nacvičiť hru J. Radičova upravenú pre náš súbor - **Pokus o lietanie**. Čítačky chcem začať ešte v tomto roku a po úprave osvetlenia, ozvučenia a výmeny horizontu na javisku Spoločenského domu, by sme chceli túto hru uviesť v roku 2018.

Na záver chcem poďakovať všetkým súčasným aj bývalým hercom a režisérovi za ich činnosť a prínos našej obci na kultúrnom poli. Taktiež všetkým tým, ktorí sa na nás prišli, a verím, že aj prídu pozrieť.“

Použitá literatúra: Divadelný a hudobný život v Trenčianskych Stankovciach 1900-2010 - Ladislav Žiško

spracoval Radovan Siva

Divadelná hra „Krutohlavec“, Rok 1937
Na fotografii sú: J. Križan, M. Viktorová, J. Zahumenský, M. Zahumenský, J. Škica, K. Dobiasová, B. Zemánková, Z. Križanová, p.uč. Štukovský, E. Škica, K. Ďurišová, J. Viktor, P. Zahumenský, A. Kulich, A. Humarová, A. Maňo, A. Ďuriš, A. Jančo, K. Špačková, Z. Lahká

Najlepší boli u nás

Folklor

Posledný januárový víkend sa v našej obci konal Zimný festival trenčianskych folklórnych skupín. Podujatie sa uskutočnilo s finančnou podporou TSK a pod záštitou predsedu TSK Ing. Jaroslava Bašku. Hlavným organizátorom tohto už v poradí V. ročníka bolo Trenčianske folklórne združenie Stodola. Táto prehliadka folklórnych skupín nám dala možnosť porovnania práce v jednotlivých skupinách. Každá dedina mala svoje dlhoročné zvyky a obyčaje. No a tieto nám v plnej svojej kráse predviedlo 180 účinkujúcich z jednotlivých dedín.

Ako prvá sa predstavila folklórna skupina **Latovec z Dolnej Súče** s pásmom Hrabáčky, v ktorom predstavili práce pri hrabaní sena. V programe plnom pesničiek sa predstavili tri generácie mužov a žien, ktoré spestrili svojimi prekážkami a spomienkami staršie žieničky. Ako druhí zaplnili hľadisko svojím temperamentom **Trúfalc z Mníchovej Lehoty** a predviedli ukážku z Katerinskej zábavy. Najpočetnejšia a vekovo najrozmanitejšia skupina predviedla ukážku rôznych tancov a piesní.

Dolinečka zo Soblahova prišla len v polovici - nom zložení, choroba vyradila druhú polovicu folklórnej skupiny, ale aj tak zožali veľký potlesk

za pásmo – Jako sa kedysi v Soblahove na veselí spievalo. Potom prišla na javisko Mužská spevácka skupina **Chotár z Hornej Súče** a svojimi pesničkami rozospievali celé hľadisko. Náladu obecnstva zdvihli naši susedia - folklórna skupina **Selčan zo Selca** svojím pásmom Regrúti, v ktorom účinkovali všetky vekové kategórie tanečníkov a spevákov. Zaslúženého potlesku sa dočkal nestor a zakladateľ folklórnej skupiny v úlohe richtára 84-ročný František Žovinec. Ako predposledná vystúpila folklórna skupina **Studienka** s ukážkou, ako sa pochovávala basa v Chocholnej - Veľčiaciach.

Záver viac ako dvojhodinového bohatého programu ukončil domáci **FS Rozvadzan z Trenčianskych**

Stankoviec pásmom Fašangová muzika u Cibulíka, v ktorom nechýbali vtipné dialógy, zo srdca spievané pesničky a veľmi dobre zatancované valčíky, polky, lašungy a čardáše. Tance, ktoré sa ešte nedávno tancovali na muzikách. Odmenou pre všetkých účinkujúcich bol už tradičný a zaslúžený „standing ovation“ od prítomných vďačných divákov.

Na záver programu odovzdali organizátori tohto veľmi vydareného podujatia všetkým účinkujúcim pamätné listy a drobné spomienkové darčeky. Štafetu budúceho usporiadateľa si prevzal starosta Soblahova a tak sa už všetci spoločne tešíme na ďalšie zimné stretnutie folkloristov v Soblahove koncom januára 2018. Program pokračoval po krátkej prestávke a úprave parketu tanečnou školou manželov **Miškových**, ktorí nás naučili, ako sa tančuje lašung a čardáš zo Selca. No a potom sa začala pravá muzika, v ktorej už z folkloristov opadol stres z vystúpenia, a tak tanečníci a speváci predviedli všetko to, čo v nich je, a bavili sa spoločne až do neskorých večerných hodín.

Folklor je naše dedičstvo, ktoré sme dostali od svojich predkov, a ktoré by sme mali udržiavať a odovzdať nasledujúcej generácii. Preto si dovoľm týmto osloviť a pozvať všetkých mladých ľudí, ktorým záleží na udržaní tohto nádherného dedičstva, aby prišli medzi nás a rozšírili tak našu bohatú folkloristickú rodinu. Že našu záľubu robíme dobre, ukázal samotný Festival, ale aj pozvanie od RTVS na natáčanie nášho pásma do folkloristickej relácie **Kapura**, ktoré sa uskutoční v Trenčianskych Stankovciach 21. a 22. apríla 2017, na ktoré vás srdečne pozývam.

Vendelín Sedláček

Deti sa naučia víťaziť i prijímať prehry

Obecný športový klub v Trenčianskych Stankovciach sa môže potešiť bohatou základňou najmenších futbalistov. Pod palcom ich má okrem ďalších kolegov aj tréner Tomáš Navrátil.

Koľko detí hrá alebo trénuje v štruktúrach OŠK?

- Momentálne máme vo svojich štruktúrach viac ako päťdesiat detí v kategórii prípravka, mladší a starší žiaci. Stále sme otvorení novým tváram. Ktokoľvek má záujem, nech sa príde pozrieť na naše tréningy. Tie bývajú zväčša v pondelok a vo štvrtok o pol piatej popoludní.

Aký je záujem o futbal. Prichádzajú nové tváre medzi tých najmenších?

- Záujem o futbal je veľký. Keď si spomeniem, zhruba štyri roky dozadu v mojich začiatkoch, chodilo na tréningy sotva desať chlapcov. Dnes je ten nárast skutočne enormný.

Dostáva v Trenčianskych Stankovciach pomalými krokmi prednosť pred počítačom lopta?

- Odradiť v dnešnej dobe deti od vysedávania pri počítači nie je jednoduché. Záujem narastá,

čo ma veľmi teší. Sme radi, že aspoň na chvíľku „vypnú“ a radujú sa z hry menom futbal.

Dôležitá je podpora rodičov. Čítate ju v klube?

- Na to si rozhodne nemôžem sťažovať. Najmä čo sa týka zápasov, rodičia u nás majú záujem. Pomáhajú pri ich organizácii, presunoch na jednotlivé stretnutia. Chcú svoje ratolesti vidieť na vlastné oči a úprimne ich podporiť a radovať sa s nimi z úspechov.

Prichádzajú do klubu aj chlapci z okolia?

- Drvivá väčšina je Stankovčanov. Niekoľko ich je z Trenčína a Krivosúd-Bodovky.

Čo by ste odkázali rodičom, aby dali svoje dieťa na futbal do OŠK Trenčianske Stankovce?

- Futbal je bez pochyby najpopulárnejším športom na Slovensku aj vo svete. Spája veľké množstvo ľudí. Na dedine je to poväčšinou jediná možnosť na to, aby deti športovali kolektívne. Šport by nemal vo voľnom čase mládeže chýbať, pretože mladé telá ho potrebujú, aby sa správne vyvíjali,

Zaujalo nás

a učili sa vyhrávať, a dokázali prežívať aj prehry.

Čo všetko môže deťom futbal priniesť?

- Hlavne zdokonaľovanie svojich fyzických schopností, ale aj zdravý vývin. Pokiaľ dieťa športuje, je predpoklad, že nebude obézne, nebude mať pohybové problémy. Na tréningu zdokonaľuje pohybové schopnosti, koordináciu, rýchlosť, obratnosť... Majú dobrý základ do života oproti rovesníkom, ktorí šport nikdy nevyskúšali.

Martin Jurčo

Pavol Maráček - EMPIRIA

Firmy u nás

Firma Pavol Maráček – EMPIRIA bola založená v roku 1991 so zameraním na predaj produktov z oblasti voda, kúrenie, plyn, sanita a obklady. Založil ju Pavol Maráček spolu s manželkou Evou a synmi Ivom a Radovanom, ktorí stále pôsobia na postoch manažérov spoločnosti, a zastrešujú kľúčové pozície vo vedení firmy

Firma Pavol Maráček – EMPIRIA je od roku 1991 stabilným partnerom slovenských inštalatérov. Je to rodinná firma, ktorá uplatňuje osobný prístup ku každému zákazníkovi.

Viac ako 1500 realizačných firiem v oblasti **voda, kúrenie, plyn, sanita, obklady a dlažby**, patrí k spokojným zákazníkom 10 veľkoobchodných predajní a 8 kúpeľňových štúdií Lefresh od Bratislavy až po Košice.

Jedna z pobočiek sa nachádza aj v obci **Trenčianske Stankovce**, kúsok od hlavného ťahu. O partnerské realizačné firmy sa starajú dva **obchodné tímy**, ktoré sa skladajú z obchodného zástupcu a asistenta. O koncových zákazníkov sa stará predajca, ktorý Vám poradí s výberom produktov, ale aj **doporučí realizačnú firmu**, ktorá Vám výmenu alebo preработку odborne zabezpečí. Pri výbere obkladov a sanity sú Vám k dispozícii dvaja **dizajnéri** Lefresh kúpeľní, ktorí Vám spracujú **grafický návrh**, a taktiež doporučia obkladača.

Veľkoobchod Pavol Maráček – EMPIRIA spolupracuje s renomovanými výrobcami a spoločne presadzujú odborne orientovaný prístup výroby, veľkoobchodu a realizačnej firmy, aby zákazníci získali ten najlepší servis. Nákupné oddelenie vyberá z obrovskej ponuky produktov na trhu tie, ktoré cenou, kvalitou a technickou úrovňou optimálne zodpovedajú potrebám zákazníkov.

Ako veľkoobchodný článok majú na zreteli bezproblémovú, pružnú a rýchlu prácu realizačnej firmy, ako aj **spokojnosť** jej koncového zákazníka.

Moderný **e-shop** umožňuje zmluvným partnerom objednať si tovar kedykoľvek, kdekoľvek, 24 hodín denne, 7 dní v týždni.

Vysokú kvalitu logistiky pre zákazníkov zabezpečujú vlastnými nákladnými vozidlami. Jednou z výhod je pravidelný **bezplatný rozvoz** tovaru po území Slovenska s včasným informovaním zákazníka o dovoze tovaru. Bezchybné dodávky zabezpečujú vďaka využívaniu **moderných technológií** a systematickému testovaniu všetkých logistických procesov. Neustále inovácie, spresňovanie a zrýchľovanie poskytovaných logistických služieb prinášajú zákazníkovi množstvo výhod. Prostredníctvom rozsiahleho vozového parku zabezpečujú optimálne zásobovanie všetkých pobočiek na Slovensku z **moderného centrálného skladu**. Investujú do vyspelých technológií, ktoré robia vzájomnú komunikáciu medzi zákazníkom a veľkoobchodom jednoduchšou a pružnejšou.

EMPIRIA®

kúrenie / voda / plyn / sanita

Firma EMPIRIA si uvedomuje, že dobrý obchodný vzťah musí byť obojstranný, preto zaviedli službu spätnej väzby vo forme **hodnotenia vašej spokojnosti**. Jej prostredníctvom môže každý obchodný partner zanechať managerom firmy spätnú väzbu prostredníctvom internetovej stránky alebo mobilnej aplikácie. Vďaka hodnoteniam robia stále kvalitnejšie služby v oblastiach kvality poradenstva, ochoty prístupu, rýchlosti vybavenia, spokojnosti s dopravou a produktov.

Firma Pavol Maráček - EMPIRIA zamestnáva viac ako 250 ľudí. Každá pobočka na Slovensku má zariadený **showroom**, v ktorom môžete nájsť **novinky** z oblasti obkladov a dlažieb, sanitárnej techniky, rozvodov kúrenia, vody a plynu. Taktiež tam nájdete obľúbené série a produkty, ktoré majú u zákazníkov dobrý ohlas.

*Spracovali zástupcovia spoločnosti
Pavol Maráček – EMPIRIA*

Páter Benignus Štefan Pribiš

V našej obci sa narodilo, žilo, alebo pôsobilo veľa významných osobností celoslovenského, ale aj celoeurópskeho významu. O mnohých z nich vieme, ich výročia a celoživotné diela si pravidelne pripomíname. Hádám najznámejším rodákom z našej obce bol dôstojník a vojenský kartograf Ján Lipský. No z našej obce pochádzali aj osobnosti, ktoré takmer upadli do zabudnutia. Aby sa tak celkom nestalo, treba si ich pripomenúť. Jednou z takýchto osobností bol aj Štefan Pribiš.

Páter Benignus Štefan **Pribiš (Pribiss)** sa narodil v roku 1718 v Rozvadzoch, dnes miestna časť Trenčianskych Stankoviec, a zomrel 14. 5. 1779 v Beckove. Bol to františkánsky mních, kazateľ, „*exercitátor*“, slovenský literát pred osvieteniského obdobia. Pre čitateľov, ktorým je slovo „*exercitátor*“ neznáme, pridávam vysvetlenie. Exerciície sú formou duchovných formácií a ich účelom je dôjsť prostredníctvom stíšenia (niekedy mlčania), meditácie a modlitieb k prehĺbeniu duchovného života a duchovnej obnovy jedinca. Vedúci exercícií sa označuje „*exercitátor*“.

V dnešnej dobe sú najviac využívané jezuitmi.

Ako študent logiky sa rozhodol vstúpiť do františkánskej rehole. Stalo sa to v kláštore v Pruskom 20.05.1736. Dostal rehoľné meno **Benignus**. Účinkoval zväčša v kláštoroch v Pruskom a v Beckove ako kazateľ. V pruštianskom kláštore držal po tri roky kurzy osemďňových duchovných cvičení pre rehoľných spolubratov. Jeho spolubratom vo františkánskom kláštore v Pruskom bol v histórii oveľa známejší páter Hugolín **Gavlovič** a práve v jeho latinskom rukopise „*Novena octavarum spiritualium*“

História obce

sa zachovali Pribišove exercičné prednášky. Prvý kurz bol roku 1769, druhý roku 1771 a tretí roku 1774. V Gavlovičovom odpise ide o prvý, druhý a šiesty kurz. Pribiš „*exhorty*“ prednášal po slovensky, no Gavlovič ich poľatinčil pre prípadné potreby iných pátrov. Autorstvo niektorých jeho diel je preto mylne pripisované Hugolínovi Gavlovičovi, ktorý sa do slovenskej histórie zapísal dielom „*Valaská škola mravúv stodola*“.

spracoval Štefan Šmatlák

Bez snahy nie sú výsledky

V našej obci pôsobí veľa šikovných ľudí. Redakcia HLAS-u sa rozhodla predstaviť postupne tých, o ktorých by mali vedieť nielen občania obce, ale aj širokého okolia. A najmä tých, ktorí našu redakciu zaujali svojou činnosťou. Prinášame vám príbeh jedného z nich alebo treba skôr povedať celej skupiny mladých chlapcov, ktorí si idú za svojím cieľom.

V tejto obci funguje od roku 2005 skupina mladých ľudí organizovaná pod hlavičkou občianskeho združenia Gemini Racing. Ich hlavnou činnosťou je tvorba motorov a výroba automobilových špeciálov najmä s úpravou pre závody do vrchu. Toto združenie zastrešuje aktivitu členov v oblasti motoršportu.

Ústrednou postavou združenia je **Michal Dobiaš**, ktorý povedal: „V roku 2003 som navštívil prvýkrát preteky automobilov do vrchu na Jankovom vršku pri Bánovciach nad Bebravou, ktoré ma nesmierne nadchli a vtedy sa zrodil v mojej hlave tajný sen - zostrojiť závodný špeciál Škoda a stať sa pretekárom. Trochu šialené odhodlanie, no išiel som si vtedy za svojím cieľom.“

Po roku prác a úprav vznikol v Stankovciach zo starej **Škody 120** závodný špeciál v slovenských farbách. V roku 2006 išli na prvé preteky v rámci česko-slovenského vrchárskeho poháru Berg Cup. Michal hovorí: „Získal som prvé skúsenosti z trate, depa i od spolujazdcov.“

Po týchto skúsenostiach začal postupne vznikať druhý závodný špeciál. Tentokrát naozaj niečo unikátne. Zobrali zdravú karosériu **Škoda 130** a predĺžili predné dvere, tým pádom zadné zanikli. Sedačku s volantom presunuli

do stredu a karosériu poriadne rozšírili. „V roku 2009 sme išli na prvé preteky s novým špeciálom Škodou 130 Maxi a získali sme prvé cenné body, poháre a uznanie súperov. Rok 2010 bol najúspešnejší a zároveň posledný s rýchlou hranatou škodovkou. Podaril sa nám postaviť turbo motor, ktorý predznamenal ďalší vývoj,“ povedal Michal.

V roku 2011 začali s unikátnou prestavbou staručkého **Renaultu 5** na turbo verziu s motorom namiesto zadných sedačiek. „Tento stroj bolo malé rodinné auto nášho dedka, ktoré doslúžilo, a on nám ho venoval,“ povedal Michal. Takáto verzia sa vyrábala ručne v malej automobilke v **Dieppe** (Francúzsko) a počas 6 rokov výroby bolo vyrobených cez 3000 kusov. Z pohľadu dnešnej doby sa jedná o vzácné auto. Jeho prestavba a vývoj úpravy motora bol problematický. Množstvo dielov museli navrhnuť a vyrobiť sami. Michal povedal: „Po takmer šiestich rokoch sme našu Turbo 5-ku dokončili a v auguste 2016 absolvovali prvé preteky do vrchu na Ostrej Lúke pri Zvolene.“

Ani popri tom však na škodovky nezanevrelí a v roku 2013 postavili motor s výkonom cez 200 koní, doslova motor – rekordér!

Predstavujeme

Michal, čo t'a viedlo k tejto záľube, ktorá je viac menej už i povolaním?

„Asi tie prvé preteky, čo som videl. Do vtedy ma autá príliš nezaujímali. Odvtedy je mojou túžbou pretekať a montáž špeciálov je už vlastne takmer mojím povolaním.“

Koľko máš spolupracovníkov? Chceš niekoho spomenúť?

„V začiatkoch mi pomohol najmä brat – Juraj Dobiaš. Spomenúť chcem aj Rastu Ďuriša, Richarda Blaška, Miša Vavruša a v poslednom čase najviac spolupracujem s Igorom Vargom.“

Ako vás môžu ľudia podporiť? Kde si o vás môžu nájsť informácie?

„Informácie o našej činnosti je možné nájsť na facebookovej stránke – Gemini Racing Innovations. Podporiť nás môžu aj v rámci 2 % z odvodených daní. Zábery sú z pretekov aj na stránke Youtube.com.“

Koľko hodín trvá príprava, výroba špeciálu, teda z obyčajného auta pretekárske?

„Úprava škodoviek trvala cca 2200 hodín, úprava Renaultu trvala viac ako 5000 odpracovaných hodín.“

Kam to chcete dosiahnuť? Aké máte ciele športové a profesijné?

„Chceme vybudovať zázemie pre budúcu firmu, cez ktorú by sme ďalej pokračovali s vývojom motorov a špeciálov. Športové úspechy pôjdu trochu bokom, lebo sú náročné na čas.“

Aké sú vaše vzory?

„Pre mňa jednoznačne Šormanovci (tzv. škodovkári) z Prievidze, ktorí súťažili s autami do vrchu. A z minulosti Niki Lauda – človek „computer“, ktorý sa osobne podieľal na montáži monopostov F1, a okrem toho trojnásobný majster sveta v F1.“

Slová na záver?

„Bez snahy nie sú výsledky!“

Osobne som sa mohol stretnúť s mladými chlapmi, ktorých túžba niečo dosiahnuť je výnimočná. Netušil som, že niečo takéto vôbec v našej obci existuje. O to viac ma teší, že môžeme prácu týchto odborníkov zviditeľniť na stránkach novín HLAS. Zaslúžia si našu pozornosť. Keď som sa pozeral na množstvo strojov a zariadení, na ktorých vyrábajú komponenty, zaujala ma veta **Michala Dobiaša**: „Stroje sme si vyrobili sami, aby sme neboli odkázaní na iných.“

spracoval Dušan Pevný

Večiti derbi (Večné derby)

Reportáž

Po rokoch, keď sa konečne našiel dobrý termín pre nás, zúčastnených, sme sa konečne rozhodli vycestovať na tretie najprestížnejšie futbalové derby sveta (podľa The Telegraph) – belehradské derby (večiti derbi) medzi Crvenou Zvezdou Beograd a Partizan Beograd. V utorok sme zarezervovali lístky a v piatok 3. marca 2017 v neskorých večerných hodinách, sme sa vybrali smerom na Bratislavu, odkiaľ mal odchod autobus. Musím sa priznať, bol som dosť nervózny. Áno, na pár veľkých zápasoch som už bol, ale „horkokrvný“ Balkán je predsa len iné „sústo“.

Už pri nastupovaní do autobusu sa moje tušenie začalo potvrdzovať, keď bolo jednému zo záujemcov zakázané nastúpiť kvôli opitosti. Delegát ho bez milosti nechal napospas nočnej Bratislave. Bývalé doby „socializmu“ sme si naplno vychutnali na maďarsko – srbských hraniciach, keď po dvojhodinovom čakaní prebehla kontrola dokladov na maďarskej strane. Po ich vrátení a pár minútach čakaní sa celý proces zopakoval na srbskej strane hraníc. Ale na počudovanie nás ďalej nepustili, dokonca nás odstavili nabok a my sme nevedeli prečo. Delegát nevedel po srbsky, colníčka možno nevedela alebo nechcela komunikovať po anglicky. Nakoniec všetko zistil kamarát Jano, rodák z Vojvodiny – po tom, čo sa colníci dozvedeli, že smerujeme na futbal do **Belehradu (Beogradu)**, nás pustia ďalej, ale len s policajnou eskortou. Vtedy už mi hlavou behalo len, preboha kam to idem??? Po ďalšej hodine čakaní dorazili policajti a so zapnutými majákmi nás 200 km viedli až pred hotel v Belehrade. Neskutočné.

V Belehrade, po skúsenosti spred pár rokov, sme sa pohybovali výlučne taxíkom. Veď áno, adrenalínu nie je nikdy dosť. Človek si pripadá ako vo filme, tam, kde je štvorprúdovka, taxikár si spravil piaty, kde je „jednosmerka“ – tam „nema problema“. Po absolvovaní bežných turistických atrakcií ako pevnosť **Kalemegdan** či historické centrum, sme sa vybrali popri zbm-

bardovaných budovách bývalého srbského generálneho štábu a srbskej televízie k hrobu **Josipa Broza Tita**, zakladateľa bývalej **Juhoslávie**. Človeku behali zimomriavky po celom tele pri myšlienke, že v sarkofágu pred ním leží človek, pred ktorým mal rešpekt samotný Stalin.

Späť k futbalu. Ulice lemovali ťažko obrnení policajti v počte niekoľkých tisíc a nad hlavami neustále krúžili dva policajné vrtuľníky. Výnimočné derby bolo cítiť na každom kroku. Pred štadiónom 55-tisícovej „marakany“, na ktorom **Československo** v roku 1976 po Panenkovej jedenástke získalo titul majstra Európy, to už bola hlava na hlave. Vstupnou prehliadkou sme si prešli dvakrát, pretože žienine „šminky“, mince, zapalovač a ostatné veci, ktoré boli letu schopné na hraciu plochu, museli zostať pred bránou štadióna. Našťastie, strážnik blízkeho parkoviska pochopil, do akej situácie sme sa dostali, a ochotne nám veci postrážil do konca zápasu. Hodinu pred za-

čiatkom zápasu už dávali o sebe vedieť oba znepriatelené tábory „**Delije**“ aj „**Grobari**“. Neskutočne silné rany z petárd, svetlice...

Začiatok zápasu s výbornou choreografiou domácich s nápisom „**ZVEZDA**“ zo svetlíc, hymna domáceho klubu znejúca z reproduktorov dávno po úvodnom výkope. Už to beriem trochu s nadhľadom veď som na „večiti derbi“, v strede kričiacej 41-tisícovej kulisy. V myšlienkach sa vraciam na zápas Trenčín – Trnava, keď som bol malý, tam bolo cca 17 tisíc ľudí, ale toto je peklo. V 7. minúte prerušená hra, to o sebe dali vedieť hostujúci „**Grobari**“ kompletne zadymeným štadiónom. Doteraz nechápem, ako tú hustú kulisu dymu, ktorú vypustili dokázali prežiť bez ujmy na zdraví. 90 minút celý štadión stojí (okrem mojej ženy, tá už sa vidí v autobuse na ceste domov). Fanúšikovia sa nezastavili ani na sekundu, pár minút ticha im fanatické „ultras“ vynahrádili zapalovaním šálov, sedačiek a bitkami medzi sebou. Z môjho pohľadu podpriemerný výkon na trávniku ostro kontrastoval s výkonom na tribúnach a ja si pri pohľade na oba kotle v tichosti hovorím: „... tak o tomto to je, futbalový fanatizmus a vernosť klubu na vlastné oči...“, a áno, stálo mi to za to, za to čakanie na hraniciach, hodiny v autobuse, šíleného taxikára, na hlavy padajúci popol zo spálených vecí na štadióne, tlačenicu pri odchode...

Tomáš Sliva

Som tu spokojný človek

Naši susedia

Naša obec sa neustále rozrastá, zvyšuje sa počet obyvateľov, a to vo veľkej miere zásluhou občanov, ktorí sa do našej obce prisťahovali. Jedným z tých, ktorí sa v našej obci natrvalo usadili, je aj Pavol Múdry s rodinou, ktorý už 13 rokov býva v rodinnom dome v miestnej časti Malé Stankovce. Je to človek skromný, pracovitý, je členom Kultúrnej komisie pri OZ, aktívny je vo folklórnom súbore Rozvadžan, má niekoľko koníčkov a zaujímavých záľub. Položili sme mu zopár otázok, aby nám porozprával o živote v našej obci z pohľadu nie nášho rodáka, a aby nám priblížil svoje koníčky a záľuby.

Kde ste žili pred presťahovaním do Trenčianskych Stankoviec, čo Vás viedlo k zmene bydliska a kedy ste sa presťahovali?

„Do svojich 22 rokov som býval v Neporadzi. Po svadbe sme 21 rokov bývali v Trenčíne. Keďže ja som z dediny a manželka mala obe babky v Neporadzi, kam chodila ako dieťa na každé prázdniny, obaja sme akosi bytostne chceli ísť bývať na dedinu. V rodnej obci by nebol problém bývať, len to bolo na každodenné dochádzanie do práce v Trenčíne trochu ďaleko. V roku 2002 sme hľadali niečo vhodné v Trenči. Turnej, v Soblahove a podarilo sa nám to až tu, v Trenči Stankovciach. Kúpili sme staršiu chalupu a v marci 2003 sme sa presťahovali.“

Ako hodnotíte s odstupom času svoje vtedajšie rozhodnutie, splnili sa Vaše očakávania? Aké vidíte pozitíva života v našej obci a čo Vám tu chýba?

„Jednoznačne a bez okolov pozitívne. Nič by som na svojom rozhodnutí nemenil. Snáď len to, že mohlo byť aj skôr. Ale to by sme tu potom nemuseli byť. Bolo to v tom správnom čase. Navyše ako bonus sme sa sťahovali v sobotu, keď mala moja manželka narodeniny. Povedala, že sa jej splnil životný sen. Môže dosiahnuť muž ešte niečo viac, ako keď sa mu podarí splniť žene jej životný sen? A ešte k tomu svojej?

Trenč. Stankovce sú obec, kde je dobrá občianska vybavenosť, autobusová dostupnosť, neustále sa v nej niečo robí – opravuje, skrášľuje a veľa sa stavia. A čo mi chýba? Z dôležitých vecí zatiaľ v podstate nič, som tu spokojný človek.“

Vo voľnom čase sa venujete práci s drevom. Ako ste sa k tejto záľube dostali, čomu konkrétne sa venujete a čo ste už stihli vytvoriť?

„No, práca s drevom znie možno trochu nadsene. Je to len taká záľuba. Vyrobil som pár drevených hračiek pre deti, keď boli malé, vstrúhal som si drevené šachy. Keď sme sa sem nasťahovali, tak som zhotovil altánok s krbom, sušiarik na bielizeň, studňu, prístrešok pre auto, plot a na čo som trochu sám hrdý – sušiareň ovocia. Murovanú s drevenými lieskami. Zmesť sa tam zhruba 60 kg surového ovocia a kúri sa klasicky drevom. Jedna várka sa suší 3 dni. V poslednej dobe robím už len darčekové obaly na fľašky k narodeninám. A tiež také záchodíky a vtáčie búdky aj so žartovnými veršíkmi. Už som ich spravil okolo 200. Kamaráti a známi mi vravia, aby som vyrobil zopár kusov a prezentoval ich na obecných dňoch. Uvidím, čo sa mi podarí.“

Vieme, že sa venujete aj literárnej činnosti. Čomu konkrétne a aké máte výsledky a plány do budúcnosti?

„Je to poézia a písal som to zo začiatku len pre moju manželku. Sú to krátké básne, niektoré aj kúsik dlhšie. Žiadne svetové diela, ale za to od srdca. Sú o láske, o živote, o ľuďoch, a potom aj verše žartovné. Zatiaľ mi to vydalo na 4 knižky. Postupne to sú: PRE TEBA, LÁSKA, HLADÁM HVIEZDY a DO KONCA ŽIVOTA. Všetky boli vytlačené len samizdatom po 12-tich kusoch a rozdal som ich po rodine. Okrem prvej, ktorá vznikla ešte v Trenčíne, som z ostatných troch dal po jednom kuse aj do obecnej knižnice tu v Trenči Stankovciach. Ak by si to chcel ktosi náhodou požičať a prečítať, musí to hľadať pod pseudonymom „Paľo BEDNÁR“ (Bednárová bola mama za slobodna). A plány do budúcnosti? Chcel by som napísať ešte aspoň jednu, ale asi až na dôchodku (ak dožijem), lebo akosi mi v poslednej dobe nevychádza čas.“

Aké sú Vaše ciele do budúcnosti čo sa týka Vašich záľub, kultúry a folklóru?

„Ciele do budúcnosti? Len jeden jediný, byť zdravý. Ak by sa toto splnilo, tak potom možno by som raz dobehol toho Ferka Letka z folklórneho súboru Rozvadžan (83 rokov).“

spracoval Štefan Šmatlák

Slovo pred sezónou

Šport

Futbal je pojem a v Stankovciach to futbalovo žije viac ako polstoročie. V myšliach mnohých nadšencov, nielen domácich, si pri slovnom spojení „stankovský futbal“ predstavujú kvalitu a techniku. Ako to s mužstvom mužov v áčku bolo na jeseň a aké sú vízie pre jarnú časť nám v tomto článku priblíži tréner Roman Pevný.

Minulý rok na jeseň (2016) mužstvo dospelých získalo 21 bodov, čo, samozrejme, nebolo podľa predstáv ani trénera, ani fanúšikov. No po minulej sezóne, končiacej v lete, bolo treba dať mužstvo dohromady, jarnú časť súťaže dohrávali s veľmi malým počtom hráčov. Podľa slov Romana Pevného: „Siahol som v lete po mladých hráčoch z nášho dorastu, kde nám vyrastá potenciál...“ Šancu dostali nielen dorastenci, ale aj chalani z „B“ tímu.

Cez túto zimnú prípravu bola prvoradá úloha získať pre káder strelca. Nádeje tréner vkladá do Jakuba Kováčika, ktorý dal na jeseň za tím zo Záblatia 16 gólov. Zdravé jadro kádra, z ktorého nikto cez zimu neodišiel, posilnil ešte Jaroslav

Repa. Naposledy hrával na Malte a je to univerzálny kvalitný hráč. Po zranení sa naplno do prípravy pripojili Matej Hudec a Stano Kvasnica. Tréner Roman Pevný očakáva, že po tvrdej a poctivej práci, trénoch sa výsledky odzrkadlia na bodoch a kvalitnej hre. Čo možno vidieť už na výsledkoch z prípravných zápasov, ani jeden neprehrali.

Mužstvo je stále vo fáze budovania. Víziou do konca sezóny je hrať „pekný“ futbal a umiestniť sa do šiesteho miesta v tabuľke. Tréner hovorí: „Máme v strede jadro kvalitných hráčov, na ktorých budem stavať zostavu. V tíme treba mať typologicky rôznych hráčov – skúsených, technických, bojovníkov i mladých a dravých.“

Fanúšikovia a funkcionári futbalových klubov sú naozaj rôzni. Niekde sa hrá futbal v dobrom prostredí, k niektorým by súper najradšej ani nešli. Stankovský fanúšik je náročný, ale najmä slušný. Všetkým mužstvám sa aj preto na stankovskom štadióne hrá veľmi dobre. Roman Pevný na záver dodáva: „Futbal by sa mal hrať predovšetkým pre ľudí a my sa budeme snažiť zo všetkých síl hrať tak, aby sme ich potešili a pobavili. Keď sa nám zápas nepodarí, nech nám prepáčia a povzbudia nás, veľmi to potrebujeme do našej ďalšej práce.“

spracovala Monika Pevná

Chleba o dvoch kôrkach

Letom - svetom

Do zahraničia ma dostala túžba poznať nepoznané, rozšíriť si profesné obzory a čiastočne aj moja stála nespokojnosť. Vďaka riadeniu osudu a vlastnému pričineniu som mal možnosť žiť na troch kontinentoch a pracovať vysoko aj hlboko v podzemí. Zo stavieb zmienim Gotthardský tunel, ktorý je najdlhší na svete (59 km) a pred pár týždňami bol uvedený do prevádzky, prečerpávaciu elektrárňu Linthal vo švajčiarskych Alpách, ktorej najnižší a najvyšší bod ležia zhruba 800, resp. 2500 m n.m., a baňu v Austrálii, ktorá sa nachádza 100 metrov pod povrchom zeme.

Skúsenosti a príhody, ktoré som za tých asi 10 rokov prežil na vlastnej koži a videl vlastným okom, formovali a stále formujú, a rozširujú môj pohľad na svet a na život.

Spísanie všetkých, od stretnutí s úradmi či policajtami, tých z práce až po tie s priateľmi by vydalo možno aj na knihu. Za všetky spomienky po jednej zo Švajčiarska a z Kanady.

Rád jazdím na bicykli, a tak som sa rozhodol si obstaráť cestný bicykel. V mestečku, kde sme bývali, bol malý obchodík vlastnený a spravovaný miestnym starším pánom. Zhodou okolností predával aj presne ten bicykel, aký som si vyhliadol. Tak som to skúsil, že či mi môže dať lepšiu cenu, ako je v katalógu. On na to, že je mu to ľúto, ale nemôže mi poskytnúť žiadnu

špeciálnu cenu. Zdôvodnenie bolo, že nechce a nebude pokrívovať trh a kaziť ceny. Akceptujúc jeho správanie som si bicykel nakoniec kúpil v Nemecku, čo ma vyšlo asi o 10% výhodnejšie. Onedlho na to som túto tému, kúpu bicykla, rozoberal aj so svojím známym a hovorím mu, ako výhodne som kúpil bicykel. Jeho reakcia ma čiastočne zaskočila. Povedal, že on uprednostňuje si kúpiť bicykel lokálne. Tým vie, že podporí miestnych ľudí, vie, čo kupuje, pozná tvár, ktorá predáva, a keď potrebuje, servis je vždy na blízku. Mimochodom, zakúpený bicykel som si nechal servisovať u toho istého staršieho pána, a tak zariadený bicykel som nikdy predtým nemal. Na základe nielen tejto skúsenosti sa viac pozerám na to, čo, kde a odkiaľ kupujem.

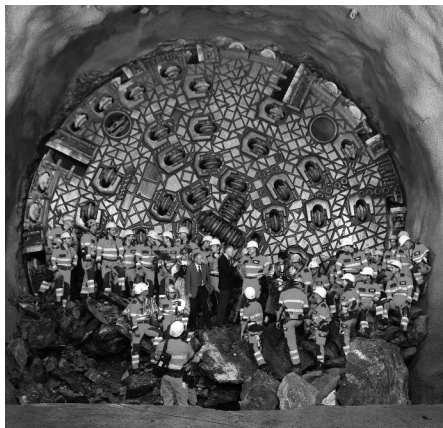
Po dlhom lete do Kanady s dvoma malými deťmi bolo ešte potrebné prejsť formálnou vízovou kontrolou. Čo čert nechcel, niekde sa stala chyba, a víza pre deti boli platné len na tri mesiace. Ich predĺženie zabralo nejaký čas. Nekonečným čakaním sme všetci boli dosť unavení a deti k tomu už aj plakali. Keď nám miestny imigračný úradník predával pasy s potrebnými vízami, poprial nám všetko dobré a veselo sa usmial na naše plačúce deti hovoriac: „*There is no cry in Canada!*“. Aj tie najväčšie veci zostávajú z maličkostí. Úsmev imigračného úradníka potešil a dodal pozitívnu energiu.

Kultúru krajiny a prostredie tvorí a ovplyvňuje minulosť ako aj prítomnosť, a ľudia, ktorí v nej žijú. Švajčiari si svoju kultúru a demokraciu budujú nepretržite viac ako 600 rokov. Skúsme aj my, každý z nás prispieť svojím zrnkom do mlyna. Nečakajme, že zmeníme celý svet, a to ešte hneď a zaraz. Myslíme a robíme veci v našom najbližšom okolí tak, ako by sme si priali a želali, aby svet okolo nás fungoval. Proces to nie je určite ľahký a krátkodobý, ale som presvedčený, že sa to oplatí.

Slovensko a náš kraj je úžasný a poskytuje veľa možností, napriek tomu, že nie všetko je tak, ako by sme si možno predstavovali a želali. To ale nie je takmer nikde a všade je chleba o dvoch kôrkach. Je len na nás, ako si ten chleba namažeme.

Michal Beňovič

Kamienky a prach

Páli nás

Sneh a ľad už v týchto dňoch vidíme zriedkavo, dá sa povedať, že vôbec. Prichádza jarné obdobie a s ním je úzko späté aj jarné upratovanie. Nielen umývanie okien, čistenie dvorov a záhrad sú dôležité jarné činnosti. Pozrime sa na cesty a komunikácie.

Po roztopení snehu zostali na krajniciach ciest kamienky a prach. V zime sme radi, že pri poľadoviciach je asfaltový plášť vozovky posypaný či nasolený. No čo s tým neporiadkom na jar? Koho je to starosť? Vieme, že kamienky sú veľmi zradné. Ja osobne mám pred nimi

rešpekt a strach zo šmyku, keď prechádzam po krajnici na bicykli.

Nebezpečné sú nielen pre cyklistov, ale tak tiež aj pre chodcov. Teplé jarné lúče slnka ťahajú mnohých ľudí na prechádzku. Stačí, keď prejde auto po krajnici ciest, ktoré nie sú vyčis-

tené, zafúka vietor a prach s kamienkami fŕka na chodník. Zaštipanie po zasiahnutí kamienkom a prach v očiach sú naozaj nepríjemné zážitky.

V poslednej dobe je neuprataný zimný posyp riziko aj pre motoristov. Pri prudšom zabrzdení môže ľahko dôjsť ku kolízii, ba možno aj k nehode.

Otázka, ktorá zaujíma nielen mňa: „*Pri jarnom upratovaní, zemetaní dvorov a chodníkov, dočkáme sa pozametania cesty alebo ...?*“

Monika Pevná

Redakcia HLAS

Texty sú zverejnené v pôvodnej verzii autorov bez úprav.

Podnety občanov možno zasielať na e-mailovú adresu: hlas.stankovce@gmail.com.

Noviny pripravili: Ing. Martin Jurčo, Gabriel Kadák, Bc. Monika Pevná, Ing. Jozef Kadák, Bc. Radovan Siva, Dušan Pevný, Ing. Štefan Šmatlák, Tomáš Sliva, Slavo Tomík, Ing. Vendelín Sedláček, Dominika Mojžišová, Mgr. Vlasta Pevná - korektúry.

Grafická úprava: Jano Kukučka, Tlač: Tising, spol. s r. o., Odborárska 3, 915 01 Nové Mesto nad Váhom. Náklad: 1000 ks. Periodicita vydania: 6x ročne. Zapísané v Zozname periodickej tlače Ministerstva kultúry SR pod číslom: MK – EV 5100/15.

Vydavateľ: Dušan Pevný, Rozvadze 501, 913 11 Trenčianske Stankovce

